

Rudens 秋天

Dai Vanšu 戴望舒 (1905-1950)

Pēc dažām dienām būs rudens klāt,
Es, klusi sēžot un velkot māla pīpi,
Jau paslepšus dzirdu viņa vēja dziesmu
No upes kuģu burām.

再过几日秋天是要来了，
默坐着，抽着陶制的烟斗，
我已隐隐听见它的歌吹
从江水的船帆上。

Viņš spēlē pūšamo un stīgu mūziku;
Tā atsauc man atmiņā jauku sapni.
Agrāk viņš šķita labs draugs, bet es maldījos,
Jo rudens man atnesa raizes un rūpes.

它是在奏着管弦乐；
这个使我想起做过的好梦；
我从前认它为好友是错了，
因为它带了烦忧来给我。

Meža vidū medību taures skan tīksmi,
Un staigāt pa kritušām lapām ir prieks,
Bet skaidri zinu vientuļnieka sirds jūtas,
Un šodien man prāts nav pacilāts.

林间的猎角声是好听的，
在死叶上的漫步也是乐事，
但是，独身汉的心地我是很清楚的，
今天，我没有这闲雅的兴致。

Pret rudeni nav man ne mīlas, ne baiļu,
Es zinu – no svara viņa nestās vēstis.
Bet es ar vielgu smaīdu mierīgi sēžu pie loga,
Kad plandošais vējš, draudīgi dvesdams, teic:
– Rudens ir klāt, Dai Vanšu kungs!

我对它没有爱也没有恐惧，
你知道它所带来的东西的重量，
我是微笑着，安坐在我的窗前，
当飘风带点恐吓的口气来说：
秋天来了，望舒先生！